

Ο Αθανάσιος και ο γιος του Δημήτρης, από το κατάστημα Speedy Shoe Repairs, Ashfield.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Δημήτρης Καραγιάννης με τους γιους του Παντελή και Γιώργο, ιδιοκτήτες του Rosebery Service Station, Rosebery.

Τάσος και Γεωργία Γεωργίου με το γιο του Steliy, ιδιοκτήτες του Olympic Hardware, Lakemba. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Η Μαρία Βουδούρη ιδιοκτήτρια του Maria's Fresh Flowers, στο Padstow με τον Βασίλη Βασιλά.

Βασίλης Βασιλάς: Η ποικιλία των ελληνικών μαγαζιών και η συνεισφορά τους στην αγορά του Σίδνεϊ

Ο γνωστός ιστορικός και καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Βασίλης Βασιλάς, φέτος ασχολείται με ένα πρότζεκτ κάπως διαφορετικό από τα προηγούμενα. Θέμα: οι προσωπικές αφηγήσεις Ελλήνων μεταναστών που ήρθαν στην Αυστραλία μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, άνοιξαν δικά τους μαγαζιά και επιχειρήσεις και συνεχίζουν την δημιουργική τους δράση ακόμα και σήμερα. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι Έλληνες από τα πρώτα χρόνια ως μετανάστες αντιλήφθηκαν ότι έπρεπε να φτιάξουν δικές τους δουλειές. Με απέραντη αφοσίωση, απίστευτη εργατικότητα, διάθεση για προκοπή έστησαν τις δικές τους επιχειρήσεις και κέρδισαν επάξια μια θέση στην αυστραλιανή κοινωνία. Ο Βασίλης λοιπόν, με χαρά και μολύβι και την φωτογραφική του μηχανή, έχει καταγράψει μέχρι στιγμής πάνω από εβδομήντα προσωπικές ιστορίες οι οποίες θα συμπεριληφθούν σε ένα βιβλίο που θα δείχνει την ποικιλομορφία αλλά και τη συμβολή των ελληνικών επιχειρήσεων και καταστημάτων στην αγορά του Σίδνεϊ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Βασίλης Βασιλάς για πολλά χρόνια προωθεί την ιδέα συγκέντρωσης προσωπικών αφηγήσεων της μεταπολεμικής γενιάς των Ευρωπαίων. Έχει ήδη εκδώσει βιβλία με τις ιστορίες Ελλήνων, Εσθονών και Ουκρανών. Στόχος του είναι να γνωστοποιήσει αυτές τις ιστορίες πριν χαθούν οριστικά μαζί με τη γενιά αυτή. Η ιδέα του βιβλίου – απ' ό,τι μας λέει ο ίδιος – προέκυ-

ψε από ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Sydney Morning Herald*, πριν από λίγα χρόνια.

«Ήταν μια θαυμάσια σειρά με ιστορίες για τα παλιά μαγαζιά του Σίδνεϊ και παρουσίαζαν μια ποικιλία μαγαζιών: τσαγκάρικα, ραφτάδικα, ζαχαροπλαστείο. Σκέφτηκα λοιπόν, οι Έλληνες έχουν ανοίξει πολλές τέτοιες επιχειρήσεις και μάλιστα αναγνωρισμένες... Κι ενώ περίμενα να γραφτεί η εισαγωγή για το επόμενο βιβλίο μου που θα παρουσιαστεί τον Οκτώβριο, είπα να υλοποιήσω αυτή την ιδέα. Χαίρομαι που το έκανα γιατί το πρότζεκτ αυτό παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και έχει μεγάλη απήχηση.

«Στη διαδικασία συλλογής υλικού για ένα πρότζεκτ συχνά συμβαίνει η αρχική ιδέα ή έμπνευση να μεταμορφώνεται στην πορεία, κάτι το οποίο έχω διαπιστώσει και με αυτή μου την εργασία. Η αρχική ιδέα ήταν να συγκεντρώσω ιστορίες από τα ελληνικά μαγαζιά που έχουν απομείνει σε διάφορους τομείς – τα μαγαζιά που συνεχίζουν να λειτουργούν μετά από τόσες δεκαετίες. Για παράδειγμα κατέγραψα ήδη ραφτάδικα, τσαγκάρικα, κουρεία. Αρχισα όμως σιγά σιγά να συνειδητοποιώ ότι μερικές από αυτές τις επιχειρήσεις έχουν ήδη μεταφερθεί στα παιδιά τους και οι γονείς εξακολουθούν να βοηθούν στα μαγαζιά. Άλλη μια ιστορία κι αυτή από μόνη της... Και τί γίνεται με τα μαγαζιά και τις επιχειρήσεις που συνεχίζουν να λειτουργούν από γενιά σε γενιά;»

Αυτό που εξέπληξε το Βασίλη περισσότερο όσον αφορά αυτό το πρότζεκτ, είναι η ποικιλομορφία των μαγαζιών/

επιχειρήσεων και τονίζει τη σημασία της αναγνώρισης της ελληνικής συμβολής στην αυστραλιανή κοινωνία. Μεταξύ άλλων επισημαίνει: «Οι Έλληνες έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στον τομέα εστίασης στο Σίδνεϊ, αλλά δεν θα πρέπει να μένουμε μόνο σε αυτά. Όταν μιλάμε για ελληνικά μαγαζιά και επιχειρήσεις θα πρέπει να αποφεύγουμε τα στερεότυπα. Οι Έλληνες δεν ασχολήθηκαν μόνο με τον τομέα εστίασης αλλά άνοιξαν διάφορες επιχειρήσεις και μάλιστα αναγνωρισμένες: π.χ. ανθοπωλεία, μηχανουργεία, ζαχαροπλαστεία και πολλές άλλες.

Άλλος ένας σημαντικός παράγοντας που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας είναι η εξέλιξη αυτών των μαγαζιών και επιχειρήσεων με το πέρασμα των χρόνων. Πολλοί μετανάστες της μεταπολεμικής εποχής άνοιξαν μαγαζιά για να καλύψουν τις ανάγκες των Ελλήνων μεταναστών. Με το πέρασμα των χρόνων όμως, η πελατεία τους διευρύνθηκε και συμπεριλαμβάνει την ευρύτερη αυστραλιανή κοινωνία. Για παράδειγμα, τα πρώτα χρόνια τα ελληνικά ζαχαροπλαστεία κάλυπταν την νοσταλγία των ελλήνων πελατών τους για τα ελληνικά γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής που έτρωγαν στην πατρίδα. Σήμερα όμως οι Αυστραλοί είναι αυτοί που έχουν μάθει τις ελληνικές γεύσεις και ζητούν ένα μπακλαβά ή γαλακτομπούρεκο. Κάτι που αποδεικνύει περίτρανα την επιρροή που άσκησαν τα ελληνικά μαγαζιά στην αυστραλιανή κοινωνία».

Επίσης ο Βασίλης εμπλουτίζει διαρκώς την σελίδα του *Syndesmos*

Connecting People and their Stories στο Facebook. Διαχειριστές της σελίδας είναι ο Θανάσης Βάνος και η Μερώπη Καρλάφη που ανεβάζουν τις φωτογραφίες και ένα μέρος της ιστορίας των ελληνικών μαγαζιών που ο Βασίλης έχει ήδη επισκεφθεί και καταγράψει.

Ο Θανάσης και η Μερώπη έχουν διαπιστώσει μεγάλο ενδιαφέρον στην κίνηση της σελίδας του facebook, κάτι που οπωσδήποτε δικαιώνει τη δουλειά του Βασιλά.

Επισκεφτείτε τη σελίδα <https://www.facebook.com/Syndesmos-Connecting-People-and-Their-Stories> και διαβάστε την ιστορία αυτών των ανθρώπων που συναντάτε στις διάφορες επιχειρήσεις. Ο Βασίλης καταφέρνει να ενώσει το παρελθόν με το παρόν και να μας δώσει μια εικόνα της εποχής εκείνης ώστε να είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε το τότε και το τώρα.

Οι προσωπικές αφηγήσεις και το φωτογραφικό υλικό είναι μια τεράστια εργασία με μεγάλο ενδιαφέρον. Η έκδοση του πρώτου βιβλίου από τη σειρά «Τα ελληνικά μαγαζιά και επιχειρήσεις του Σίδνεϊ» θα κυκλοφορήσει προς το τέλος αυτής της χρονιάς.

Το φωτογραφικό υλικό που περιλαμβάνεται στις προσωπικές ιστορίες είναι εξίσου σημαντικό με τις αφηγήσεις. Γιατί η φωτογραφία αντιπαρατίθεται στο χρόνο και φέρνει την ανάμνηση στο παρόν.